

Un Nadal excepcional

El fred havia arribat i les festes de Nadal eren a tocar. Com cada any per aquestes dates, en Fumera i la Bashira, presidenta de l'Associació de Patges i Patgesses, es posaven al dia.

Resulta, que amb tot això del coronavirus, els nens i les nenes tenien una pila d'incògnites. N'hi havia que es preguntaven si hi hauria cavalcada; d'altres, volien saber com s'ho farien per fer arribar les cartes que havien escrit. Si les enviaven per correu, quina adreça hi havien de posar, al sobre?

En Fumera, que tot ho veu, s'havia fixat que en algunes cases tenien un gel hidroalcohòlic a punt per deixar-lo al costat de la llet amb galetes i de l'aigua per als rens i als camells.

Aquell havia estat un any excepcional i es veia a venir que les festes també ho serien.

Van decidir convocar una reunió urgent aquell mateix vespre. La Bashira teclejava decidida l'ordinador explicant la situació i compartint l'enllaç per convidar-hi tothom.

Va obrir la plataforma i es va esperar.

Les primeres d'entrar-hi van ser les tres Reines Magues, que estaven encantades amb aquella trobada; les van seguir el tió i el rei Baltasar. L'un darrere l'altre, va anar-hi arribant tothom.

Al pol Nord, va explicar el pare Noel, feia setmanes que rebien cartes d'arreu del món i a totes s'hi feien les mateixes preguntes.

L'Olentzero i la Mari Domingi s'havien apuntat a un curs d'aquells en línia, per aprendre a fer anar les «noves tecnologies» i així, si calia, les utilitzarien amb els nens i les nenes del País Basc.

Els Reis d'Orient en canvi, es decantaven més per la màgia... Amb cartes o sense, sempre sabien què volia cada infant.

La Bruixa Befana explicava que a Itàlia les havien passat *di tutti colori* i l'actitud *dei bambini* havia estat sempre exemplar.

Tothom hi va estar d'acord: els nens i les nenes són increïbles. Havien viscut moments de tot... i, alguns, força complicats! De vegades, el tió, els havia vist plorar. De tristesa, de por i fins i tot de ràbia...

